

[Bilgrav-Nielsen]

for intet at regne imod, hvad vi ellers bliver udsat for af udgiftskrævende forslag til nye vejanlæg og til reparation og forstærkelse af eksisterende veje for slet ikke at tale om de miljømæssige, trafikikkerhedsmæssige og dermed sociale ulemper, som den stigende biltrafik vil påføre vort samfund. Vi håber, det vil være muligt at overbevise regeringen og Socialdemokratiet om, at tiden nu er inde til at tænke mere på forbedring af den kollektive trafik og mindre på monumentale bro- og lufthavnsbyggerier.

Det sociale område er et andet område, som Det Radikale Venstre har satset stærkt på. Vi har allerede under valgkampen fremlagt et forslag om, at der burde udarbejdes et udviklingsprogram for det sociale område, et socialt udviklingsprogram, som skal afhjælpe de problemer, der vitterlig er for en række medborgere i det danske samfund. Vi har foreslået, at der blev afsat 100 mio. kr. til denne opgave allerede i 1988. Desværre hører det til de socialdemokratiske resultater, at dette beløb blev forhandlet ned til 50 mio. kr. i 1988, men det står uantastet, at den radikale idé om et socialt udviklingsprogram vil blive gennemført.

Det betyder, at det forslag, som vi har fremlagt, bliver fulgt op. Det vil især betyde, at de administrative bånd og de sektorgrænser, der findes inden for det sociale system, brydes op. Det betyder, at der skal oprettes et socialt udviklingscenter, som har til formål at følge de mange nye initiativer. Vi mener, at sammenlagt vil dette betyde nye aktiviteter, som i høj grad vil komme til at gavne de mennesker, der i dag har det svært. Vi er sikre på, at det vil sætte en kædereaktion i gang hos den enkelte i form af, at man kommer ud af sin isolation, at man får selvilliden tilbage.

Uddannelsesområdet er et tredje punkt, som vi har satset stærkt på. Der ligger nu to meget skelsættende forslag fra Det Radikale Venstre. For det første forslag om indførelse af en orlovsordning for voksne og for det andet forslag om oprettelse af en voksenuddannelsesfond. Det er to ting, der ligger i direkte forlængelse af Det Radikale Venstres 10-punkts-program, er en opfølgning af dette program.

Jeg må sige, at det undrer os utrolig meget, at regeringen i går stemte imod begyndelsen til oprettelsen af denne fond. De 50 mio. kr., der skulle have været afsat og blev afsat, stemte regeringen imod. Vil regeringen virkelig sætte sig

uden for denne markante udvikling på det voksenuddannelsespolitiske område? Vi synes, at disse forslag sammenkædet med den radikalt inspirerede SU-reform repræsenterer en meget kontant indsats for både den almene og den faglige uddannelse, som begge er vigtige forudsætninger for den enkeltes og for vort samfunds kulturelle og økonomiske udvikling.

Herefter vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om den anden del af den politisk-økonomiske aftale, trepartsaftalen. Gennem det sidste halve års tid i hvert fald er det blevet mere og mere klart, at der måtte gøres en indsats for, at vi kunne forbedre Danmarks konkurrenceevne. Forårets overenskomster med lønstigninger, som klart overgik udlandets, og en generel afmatning i den internationale økonomi er en klar trussel imod den meget positive udvikling i beskæftigelsen, som vi ellers har set her i landet i det seneste år. Det er og var baggrunden for, at Det Radikale Venstre allerede i september 1987 opfordrede regeringen til, at man indkaldte arbejdsmarkedets parter til trepartsforhandlinger om en flerårig økonomisk aftale.

Regeringen tog et sådant initiativ. Der foreligger nu efter vigtige radikale rettelselser et resultat, som vi kan stå bag. Jeg vil her fra aftalen fremdrage et par centrale holdningsformuleringer, hvis holdbarhed helt afhænger af en bred opbakning i Folketinget.

Det hedder bl.a. således i aftalens punkt 6: »Det må tillægges afgørende vægt, at omkostningsudviklingen her i landet ikke overstiger udlandets.«

Og det hedder i de afsluttende linjer i pkt. 7: »En bred enighed om væsentlige dele af den økonomiske politik vil være en god baggrund for de fortsatte trepartsdrøftelser og vil skabe grundlaget for en langsigtet løsning af de økonomiske problemer.«

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at parterne bag aftalen mener, hvad de har skrevet. Jeg kan føje til, at Det Radikale Venstre er 100 pct. enig i det citerede, og at vi vil gøre, hvad vi kan til, at de formulerede mål nås.

Men hvad mener Socialdemokratiet om disse formuleringer? Er Socialdemokratiet enig med aftaleparterne om, at omkostningsudviklingen her i landet – det vil jo først og fremmest sige rente- og lønomkostningerne – ikke må overstige udlandets? Er Socialdemokratiet enig med aftaleparterne om, at en bred politisk